

David & Goliat – Fra 1 Sam 17

”Jeg stoler på Gud og frygter ikke. Hvad kan mennesker gøre mig?”

Salme 56,12 (side 510 i 1992-oversættelsen)

V21 Israel og filistrene stod opstillet i slagorden over for hinanden. V22 David overlod sine ting til vagten ved trosset, løb ind i slagrækken og kom hen og hilste på sine brødre. V23 Mens han talte med dem, trådte en kriger frem fra filistrenes slagrækker og udfordrede til tvekamp; han hed Goliat, filisteren, og var fra Gat. Han talte, som han plejede, og det hørte David. V24 Da Israels mænd så ham, blev de alle meget bange og flygtede for ham. V25 »Har I set den mand, som træder frem der?« sagde Israels mænd, »det er for at håne Israel, han træder frem. Men den mand, som slår ham ihjel, vil kongen gøre meget rig; han vil give ham sin datter, og hans fars slægt vil han gøre til frie mænd i Israel.« V26 David spurgte de mænd, som stod sammen med ham: »Hvad gør man ved ham, som slår den filister ihjel og fjerner forhånelsen fra Israel? Hvem er egentlig denne uomskårne filister, siden han tør håne den levende Guds slagrækker?« V27 Folkene gav ham det samme svar, at sådan og sådan ville man gøre ved den mand, som slog ham ihjel. V28 Men Eliab, Davids ældste bror, hørte ham tale med mændene og blev vred på ham og sagde: »Hvorfor er du egentlig kommet herved? Hvem har du overladt den lille fåreflok i ørkenen til? Jeg ved godt, hvor fræk og ondskabsfuld du er; du er bare kommet herved for at følge slagets gang.« V29 David svarede: »Hvad har jeg nu gjort? Jeg spurgte jo bare!« V30 Så vendte han sig fra ham og spurgte en anden om det samme og fik samme svar.

V31 Det rygtedes, hvad David havde sagt, og man fortalte det til Saul, som lod ham hente. V32 David sagde til Saul: »Herre, du skal ikke tabe modet på grund af denne filister; nu går jeg hen og kæmper med ham.« V33 Men Saul sagde til David: »Du kan ikke gå imod denne filister og give dig i kamp med ham, for du er kun en dreng, mens han har været kriger, siden han var ung.« V34 Men David svarede Saul: »Herre, jeg har været fårehyrde hos min far. Kom der en løve eller en bjørn og tog et dyr fra hjorden, V35 gik jeg ud efter den, fik ram på den og rev dyret ud af gabet på den. Gik den så løs på mig, greb jeg den i manken og slog den ihjel. V36 Både løver og bjørne har jeg slået ihjel, herre. Nu skal det gå denne uomskårne filister på samme måde, for han har hånet den levende Guds slagrækker.«

V37 Og David sagde: »Herren, som reddede mig fra løver og bjørne, vil også redde mig fra denne filister.« Saul svarede David: »Så gå da, og Herren være med dig!«

V38 Saul gav nu David sin egen dragt på, satte en bronzehjelm på hans hoved og iførte ham en brynje; V39 David spændte også hans sværd uden på dragten. Men han kunne ikke bevæge sig, for han havde ikke prøvet det før. David sagde derfor til Saul: »Jeg kan ikke bevæge mig med det her på, for jeg har ikke prøvet det før.« Så tog han det af, V40 greb sin stav og udsøgte sig fem glatte sten fra bækken; dem lagde han i sin hyrdetaske, og med sin slynge i hånden gik han hen imod filisteren. V41 Samtidig kom filisteren nærmere og nærmere til David, og skjoldbæreren gik foran ham. V42 Da filisteren så op og fik øje på David, blev han fyldt af foragt for ham; det var jo bare en rødmosset dreng, der så godt ud. V43 Filisteren sagde til David: »Tror du, jeg er en hund, siden du kommer mod mig med din stav?« Og filisteren forbandede David ved sine guder V44 og sagde til ham: »Kom herhen, så skal jeg give himlens fugle og jordens dyr din krop!« V45 Men David svarede filisteren: »Du kommer mod mig med sværd og spyd og krumsværd, men jeg kommer mod dig i Hærskarers Herres navn, Israels slagrækkeres Gud, som du har hånet. V46 I dag vil Herren give dig i min magt. Jeg slår dig ihjel og skiller dit hoved fra kroppen, og ligene fra filisterhæren giver jeg i dag til himlens fugle og jordens dyr. Så skal hele jorden erkende, at Israel har en Gud. V47 Og hele denne forsamling skal erkende, at Herren ikke frelser med sværd og spyd. Krigen er Herrens, og han vil give jer i vores hånd.«

V48 Da filisteren nu satte sig i bevægelse og styrede lige hen imod David, løb David hurtigt lige imod filisteren foran slagrækken, V49 stak sin hånd ned i tasken og tog en sten op af den, slyngede den rundt og ramte filisteren i panden, så stenen borede sig ind i hans pande, og han faldt næsegrus til jorden.

V50 Sådan overvandt David filisteren med slynge og sten. Han slog filisteren ihjel, skønt han ikke havde noget sværd.